

opusdei.org

Joan Pau II: un infatigable defensor de la veritat

Mons. Xavier Echevarría, aborda, entre altres temes, els vint-i-cinc anys de pontificat de Joan Pau II. Entrevista de Paolo Cavallo publicada a “Il Secolo XIX” (Itàlia).

20/08/2003

Elevat a l'honor dels altars el 6 d'octubre de l'any passat, el 26 de juny se celebra la festa canònica dedicada a sant Josepmaria Escrivà,

fundador de l'Opus Dei. Un sant dels nostres dies, que ha volgut l'Obra com a camí per a donar sentit i dignitat al treball i a la vida quotidiana.

El seu successor, monsenyor Xavier Echevarría, coordina la presència i l'activitat de l'Obra en tot el món. Un "pare i mare" per a centenars de milers de creients compromesos en la marxa d'aquest camí de santificació quotidiana. Home proper al Sant Pare des de dintre de l'Església, en contacte amb les persones clau del Vaticà, monsenyor Echevarría és un testimoni privilegiat d'aquests vint-i-cinc anys de pontificat de Joan Pau II, dels desafiaments que suposen per a l'Església la pau, la dignitat de l'home i la salvaguarda de les arrels i de la cultura cristianes.

**Vint-i-cinc anys de pontificat són
vint-i-cinc anys de la història del**

món. Quin és el seu judici de la missió del Sant Pare?

«L'activitat del Sant Pare és tan àmplia, i la seva figura tan significativa a tots els nivells, que supera qualsevol tipus de judici. Joan Pau II representa quelcom únic en l'actual moment històric. La seva autoritat moral és universalment reconeguda, el seu prestigi és tal que ningú no pot ni tan sols fingir que ignora les seves intervencions a favor de la dignitat de la persona humana, del respecte de la vida, de la pau, dels pobles pobres del nostre planeta. El Sant Pare ha mostrat novament amb els fets, com els seus predecessors, que és "el servent dels servents de Déu", l'infatigable defensor de la veritat, l'advocat de tots els homes i de totes les dones, en la dignitat de les quals creu amb totes les seves forces. En realitat, en tot això està en joc quelcom molt més important que el simple prestigi de la

seva persona. En aquests vint-i-cinc anys, Joan Pau II ha fet present a Crist en el nostre temps, ha dut a la humanitat a buscar en Jesús la resposta a les preguntes de fons sobre el sentit de l'existència humana. Aquest és el motiu últim de la seva autoritat».

No obstant això, sembla que en realitat se li segueix fent poc cas. Per què?

«Algunes intervencions del Sant Pare contrasten netament amb la mentalitat i la cultura dominants i poden semblar, per tant, obligades però anacròniques. Necessàries però destinades a sucumbir. Aquesta aparent asincronia no significa irrellevància. Els mestres no es deixen tancar en el temps. Aquestes intervencions han de ser rebudes no segons una òptica partidista, sinó com a actes d'exercici del Magisteri. Indiquen una direcció que cal seguir:

una direcció difícil per a tots, però històricament ineludible, si de debò volem la salvació de la nostra civilització. Proposen valors sobre els quals tota discussió ha de ser superada: la promoció de la pau, la defensa de la vida, l'afirmació de la justícia, l'oferiment i la petició de perdó. Aquí rau la dificultat: en la necessitat de no escollir un per a deixar l'altre. El bé és indivisible».

L'Opus Dei, deu molt a aquest Sant Pare?

«El missatge difós per sant Josepmaria des de 1928, confirmat després pel concili Vaticà II, es mostra particularment atractiu pel redescobriment de l'extraordinària bellesa de la santedat cristiana, un ideal que cal buscar i posar en pràctica en tots els moments de la vida: tant en els de pau i serenitat com en aquells que es veuen marcats pels problemes i pel dolor. Un ideal a

l'abast de tothom. La vida ordinària pot de vegades semblar banal. Però, si busquem a Crist, allò quotidià es transforma en camí cap a Déu i cap a la felicitat. Estic agraït a tots els papes, perquè tots, des de Pius XII fins avui, han demostrat un gran afecte per l'Opus Dei. Tenim un particular deute de gratitud amb Joan Pau II, perquè durant el seu pontificat han tingut lloc alguns esdeveniments d'especial importància per a la història de l'Obra, com per exemple la canonització de sant Josepmaria».

Com secunda l'Opus Dei l'afany del Sant Pare? Per exemple, el Sant Pare ha fet escoltar la seva veu parlant sobre la constitució europea i el reconeixement de les arrels cristianes d'Europa. Quin és l'afany de l'Obra en aquest sentit?

«La missió i l'afany de l'Opus Dei és donar formació als fidels de la

Prelatura i a altres persones que ho desitgin i ho demanin. Una formació espiritual coherent suscita la responsabilitat personal, el desig de contribuir a la construcció d'una societat més humana i més cristiana. Ignorar les arrels cristianes d'Europa equivaldria a negar la mateixa realitat i història europees: és el que ha posat en relleu la Comissió dels Episcopats de la Unió Europea. En la seva tasca, l'Església no persegueix privilegis, sinó que, per contra, procura situar-se sempre en una dinàmica de servei i d'obertura. Es tracta de respectar la realitat, sense doblegar-se a prejudicis anticlericals que pertanyen al passat. De fet, el bressol d'Europa és el cristianisme. En aquest context, l'Obra posa l'accent en la responsabilitat personal de cadascun, en particular de cada ciutadà cristià, de contribuir a l'evangelització de la cultura amb el propi treball, amb esperit d'iniciativa, anant contra corrent si

és necessari, obrint camins a les noves generacions».

Però sembla que l'Església pretengui hegemonitzar l'Europa política...

«Al costat del valor de la llibertat, cal recordar també el del pluralisme. Ningú no pot pensar que els catòlics promouen un "model únic" per a Europa, ni en el vessant cultural ni en la política. En el Vell Continent, conviuen cultures que, malgrat les seves comunes arrels cristianes, són molt diverses entre si, i que ningú pretén uniformar. Respecte de la realitat i respecte de la història, en definitiva, en un clima de llibertat i pluralisme».

El valor de la llibertat comunica amb el de la pau. Es podrà algun dia viure en pau a Palestina?

«A Terra Santa es combat per una terra... Aquesta és la veritat. Es

combat per una qüestió de justícia. Entre palestins i israelians hi ha homes i dones capaços de conviure fraternalment. La pau és una benedicció del Cel que necessita en la terra homes i dones de bona voluntat. Cal construir la pau. La pau és un interès humà. La pau autèntica, inseparable de la justícia, procedeix d'una cordial comprensió entre les persones. I això requereix la bona disposició de comprendre i perdonar, a més de l'interès de conèixer-se i estimar-se. Sant Josepmaria no es cansava de repetir que només de la pau en les consciències pot néixer la pau en els pobles i entre els pobles. I afegia que la violència no serveix mai ni per a vèncer ni per a convèncer. Qui la utilitza surt sempre derrotat».

Moltes vegades les guerres tenen el seu origen en situacions dramàtiques de pobresa, com succeeix a Àfrica. El continent

africà necessita ajuda. S'ha compromès l'Opus Dei a fer alguna cosa pels que a Àfrica es troben en una situació de major pobresa?

« L'any passat, quan el Sant Pare va fer pública la seva intenció de canonitzar sant Josepmaria, es va constituir un comitè organitzador que, entre altres coses, va promoure la creació d'un fons de solidaritat amb Àfrica a partir dels donatius dels participants en la canonització. Així naixia el projecte Harambee 2002. En la constitució del fons han participat, fins ara, diversos ens i institucions, al costat de més de cent mil persones, en la seva major part amb petites aportacions. Els fons recaptats serviran per a ajudar a divuit projectes educatius en l'Àfrica subsahariana. Entre aquests es troba un centre per a la reinserció social de nens obligats a combatre durant la guerra civil a Sierra Leone. És només una gota en un mar de necessitats.

Però el projecte Harambee 2002 ha servit per a canalitzar, en el moment de la canonització, la natural alegria de qui ha rebut moltes gràcies a través de sant Josepmaria cap al desig de recordar als que es troben en dificultat. Perquè la vida està feta d'això: alegria i dolor, salut i malaltia, força i debilitat. Viurem sempre entre llums i ombres. L'important és posar la vida al servei dels altres».

Paolo Cavallo / Il Secolo XIX
(Gènova) 15 de juliol de 2003

pdf | document generat
automàticament des de [https://
dev.opusdei.org/ca/article/joan-pau-ii-
un-infatigable-defensor-de-la-veritat/](https://dev.opusdei.org/ca/article/joan-pau-ii-un-infatigable-defensor-de-la-veritat/)
(12/08/2025)